

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 janvier 2022

PROJET DE LOI

**modifiant les dispositions de
l'ancien Code civil
relatives aux ventes à des consommateurs,
insérant un nouveau titre VIbis dans le livre 3
de l'ancien Code civil et modifiant
le Code de droit économique**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 55 **2355/ (2021/2022)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 januari 2022

WETSONTWERP

**tot wijziging van de bepalingen van het oud
Burgerlijk Wetboek met betrekking tot de
verkoop aan consumenten, tot invoeging van
een nieuwe titel VIbis in boek III van het oude
Burgerlijk Wetboek en tot wijziging van het
Wetboek van economisch recht**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 55 **2355/ (2021/2022)**:
001: Wetsontwerp.

06171

**N° 1 DE MMES VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS
ET DE M. FREILICH**

Art. 3

Dans l'article 1649*bis* proposé, dans le § 1er, supprimer le 14°.

JUSTIFICATION

Les auteurs choisissent de ne pas recourir à la possibilité d'exclure certains biens d'occasion du champ d'application. Au cours de l'audition consacrée à la réglementation à l'examen, la professeure Terryn (KUL) a indiqué qu'il était dès lors superflu d'inclure une définition de "l'enchère publique". Le présent amendement supprime l'insertion de cette définition.

**Nr. 1 VAN DE DAMES VAN BOSSUYT EN
HOUTMEYERS EN DE HEER FREILICH**

Art. 3

In het voorgestelde artikel 1649*bis*, in paragraaf 1, de bepaling onder 14° weglaten.

VERANTWOORDING

Er wordt niet gekozen om gebruik te maken van de mogelijkheid om bepaalde tweedehandsgoederen uit te sluiten van het toepassingsgebied. Tijdens de hoorzitting over voorliggende regelgeving gaf professor Terryn (KUL) aan dat het daarom overbodig is een definitie "openbare veiling" op te nemen. Dit amendement schrapt de invoeging van deze definitie.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)

N° 2 DE MMES VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS
ET DE M. FREILICH

Art. 5

Remplacer le 6° par ce qui suit:

“6° dans le paragraphe 4, les mots “de six mois” sont remplacés par les mots “d’un an”.”.

JUSTIFICATION

Ce 6° vise à modifier l'article 1649*quater*, § 4, de l'ancien Code civil, en portant le délai pour le renversement de la charge de la preuve de six mois à deux ans. Pendant les deux premières années suivant la livraison, le consommateur ne doit pas prouver que le défaut existait déjà au moment de la livraison. La charge de la preuve incombe au vendeur final, qui doit prouver que le défaut s'est manifesté après la livraison.

La directive sur les garanties 2019/771 pour les biens de consommation physiques étend la période d'application du renversement de la charge de la preuve de six mois à au moins un an. La décision du gouvernement fédéral de porter à deux ans la période pendant laquelle la charge de la preuve est renversée multiplie par quatre sa durée actuelle. En outre, la directive relative aux garanties 2019/770 pour les contrats de fourniture de contenus ou de services numériques ne laisse aucune marge de manœuvre aux États membres pour étendre le délai de renversement de la charge de la preuve, qui ne peut pas dépasser un an. Dans un souci de clarté et de sécurité juridique, et afin d'éviter une fragmentation de la réglementation, il est préférable de s'abstenir de toute sur-réglementation et d'adopter un délai général d'un an pour le renversement de la charge de la preuve, tant pour les biens physiques que pour les contrats de fourniture de contenus et de services numériques. La sur-réglementation doit être évitée à tout prix afin de maintenir des conditions de concurrence équitables. La plupart des autres États membres, comme l'Italie, l'Allemagne, le Luxembourg, l'Autriche, la Finlande, le Danemark, la Croatie, la Hongrie et sans doute les Pays-Bas, l'Irlande et la République tchèque, ont déjà opté pour un délai d'un an.

Avant tout, il doit y avoir un équilibre entre les droits du consommateur et les droits du vendeur final. Les chiffres du Service de médiation pour le consommateur montrent que 82 % des dossiers de garantie traités concernent un défaut

Nr. 2 VAN DE DAMES VAN BOSSUYT EN
HOUTMEYERS EN DE HEER FREILICH

Art. 5

De bepaling onder 6° vervangen als volgt:

“6° in paragraaf 4 worden de woorden “zes maanden” vervangen door de woorden “één jaar”.”.

VERANTWOORDING

Die bepaling onder 6° beoogt de wijziging van artikel 1649*quater*, § 4, van het oud Burgerlijk Wetboek, door het optrekken van de termijn voor de omkering van de bewijslast van zes maanden naar twee jaar. Gedurende de eerste twee jaar na de levering moet de consument niet bewijzen dat het gebrek reeds bestond bij de levering. De bewijslast ligt bij de eindverkoper, die moet bewijzen dat het gebrek zich heeft gemanifesteerd na de levering.

De garantierichtlijn 2019/771 voor fysieke consumptiegoederen bevat de verlenging van de periode waarin de omkering van de bewijslast geldt, van zes maanden naar minstens één jaar. De keuze van de federale regering om de termijn gedurende dewelke er een omkering van de bewijslast geldt te verlengen naar twee jaar, betekent een verlenging maal vier. Daarbovenop, de garantierichtlijn 2019/770 voor overeenkomsten betreffende digitale inhoud en diensten laat geen beleidsruimte over aan de lidstaten om de termijn van omkering van de bewijslast te verlengen. Die termijn mag maximaal één jaar bedragen. Voor de duidelijkheid en rechtszekerheid, en een versnipperde regelgeving tegen te gaan, is het daarom beter om niet aan gold-plating te doen en te kiezen voor een algemene termijn van omkering van de bewijslast van één jaar, voor zowel fysieke goederen als voor overeenkomsten betreffende digitale inhoud en diensten. Gold-plating dienen we te allen tijde te vermijden om een gelijk speelveld te behouden. Ook het merendeel van de andere lidstaten, zoals Italië, Duitsland, Luxemburg, Oostenrijk, Finland, Denemarken, Kroatië, Hongarije en wellicht ook Nederland, Ierland en Tsjechië kiezen reeds voor een termijn van één jaar.

Bovenal moet er een evenwicht zijn tussen de rechten van de consument en de rechten van de eindverkoper. Uit de cijfers van de Consumentenombudsdienst blijkt namelijk dat 82 % van de dossiers inzake de garantie die worden

de conformité survenu dans les 12 mois suivant l'achat du bien. Le Service de médiation indique également que, chez lui, la majorité des dossiers de garantie se situent pendant cette période. La prolongation du renversement de la charge de la preuve de six mois à un an offre donc déjà une protection supplémentaire substantielle aux consommateurs. Les coûts supplémentaires pour les entreprises qui résulteraient de la prolongation à deux ans du délai de renversement de la charge de la preuve ne peuvent être justifiés par rapport à la protection supplémentaire que cela apporterait aux consommateurs. En outre, la probabilité d'un défaut résultant d'une mauvaise utilisation du bien par le consommateur augmente considérablement au fur et à mesure qu'il utilise le bien.

behandeld betrekking hebben op een conformiteitsgebrek dat zich voordoet binnen de twaalf maanden na aankoop van het goed. De Ombudsman stelt eveneens dat bij hen de meerderheid van de dossiers inzake de garantie zich binnen deze periode situeren. De verlenging van de omkering van de bewijslast van zes maanden naar één jaar zorgt dus reeds voor een substantiële extra bescherming voor de consument. De bijkomende kosten voor ondernemingen die de verlenging van de termijn voor omkering van de bewijslast tot twee jaar met zich mee zouden brengen, zijn niet te verantwoorden ten opzichte van de extra consumentenbescherming die dit zou opleveren. Bovendien vergroot de kans dat er een gebrek optreedt door een verkeerd gebruik van het goed door de consument aanzienlijk naarmate hij het goed langer gebruikt.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)

N° 3 DE MMES VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS
ET M. FREILICH

Art. 8

Dans l'article 1649septies proposé, remplacer le paragraphe 2 par ce qui suit:

“§ 2. La déclaration de garantie commerciale peut être fournie au consommateur au moyen d'un formulaire type qui répond aux obligations visées à l'alinéa 2. Le formulaire type est défini plus avant par le Roi et est conforme à la directive (UE) 2019/771 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2019 relative à certains aspects concernant les contrats de vente de biens, modifiant le règlement (UE) 2017/2394 et la directive 2009/22/CE et abrogeant la directive 1999/44/CE.

Quoi qu'il en soit, la déclaration de garantie commerciale est fournie au consommateur sur un support durable au plus tard au moment de la livraison du bien de consommation. Elle est rédigée en termes simples et intelligibles et dans une langue que le consommateur comprend. Elle comprend les éléments suivants:

1° une déclaration claire indiquant que le consommateur a légalement droit à des recours contre le vendeur, sans frais, en cas de défaut de conformité du bien de consommation, et que la garantie commerciale est sans effet sur ces recours;

2° le nom et l'adresse du garant;

3° la procédure à suivre par le consommateur pour obtenir la mise en œuvre de la garantie commerciale;

4° la désignation du bien de consommation auquel s'applique la garantie commerciale; et

5° les conditions de la garantie commerciale.”

Nr. 3 VAN DE DAMES VAN BOSSUYT EN
HOUTMEYERS EN DE HEER FREILICH

Art. 8

In het voorgestelde artikel 1649septies, paragraaf 2 vervangen als volgt:

“§ 2. Het commerciële garantiebewijs kan aan de consument worden verstrekt via een standaardformulier dat voldoet aan de verplichtingen bedoeld in het tweede lid. Het standaardformulier wordt nader omschreven door de Koning en is in overeenstemming met de Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG.

Hoe dan ook wordt het commerciële garantiebewijs verstrekt op een duurzame gegevensdrager, uiterlijk op het tijdstip van de levering van het consumptiegoed. Het commerciële garantiebewijs wordt in duidelijke en begrijpelijke taal opgesteld en in een taal die de consument begrijpt. Het commerciële garantiebewijs bevat:

1° een duidelijke verklaring dat de consument bij wet recht heeft op kosteloze remedies van de verkoper in geval van een conformiteitsgebrek van het consumptiegoed en dat die remedies niet worden aangetast door de commerciële garantie;

2° de naam en het adres van de garant;

3° de procedure die de consument moet volgen om de uitvoering van de commerciële garantie te verkrijgen;

4° de aanduiding van het onder de commerciële garantie vallende consumptiegoed, en

5° de commerciële garantievoorzieningen.”

JUSTIFICATION

Dans l'article 1649^{septies} de l'ancien Code civil, le paragraphe 2 est remplacé. Il prévoit désormais qu'une déclaration de garantie commerciale peut être fournie au consommateur au moyen d'un formulaire standardisé. Dans sa thèse, Mme Sanne Vandemaele (KUL) s'est notamment penchée sur un formulaire d'information standardisé pour les garanties commerciales dans le cadre des relations *business-to-consumer* (B2C). Un formulaire standardisé peut accroître la protection des consommateurs, dès lors que ces derniers seront mieux informés quant à acquérir ou non une garantie commerciale. En outre, il apporte également sécurité juridique et clarté aux vendeurs finals.

Lors des auditions consacrées au projet de loi à l'examen, tous les orateurs (UCM, UNIZO, Test-Achats et le professeur Terryn) se sont déclarés favorables à l'instauration d'un formulaire standardisé pour la garantie commerciale. Les informations devant y figurer ne peuvent aller au-delà de celles qui sont exigées dans la directive 2019/771 sur les garanties. En outre, le formulaire standardisé n'est pas obligatoire, mais optionnel pour le vendeur final.

VERANTWOORDING

In artikel 1649^{septies} van het Oud Burgerlijk Wetboek wordt paragraaf twee vervangen. Er wordt bepaald dat een commercieel garantiebewijs aan de consument kan worden verstrekt via een standaardformulier. Mevrouw Sanne Vandemaele (KUL) onderzocht in haar proefschrift onder meer een standaardinformatieformulier voor commerciële garanties in B2C-relaties. Een standaardformulier kan de consumentenbescherming ten goede komen, aangezien de consument beter is geïnformeerd om al dan niet een commerciële garantie aan te schaffen. Daarnaast schept het ook rechtszekerheid en duidelijkheid voor eindverkopers.

Tijdens de hoorzitting over dit wetsontwerp gaven alle sprekers (UCM, UNIZO, Test Aankoop en professor Terryn) aan voorstander te zijn van de invoering van een standaardformulier voor de commerciële garantie. De informatie die verplicht moet worden opgenomen in het standaardformulier mag niet verder gaan dan wat in de garantierichtlijn 2019/771 vereist is. Daarnaast wordt het standaardformulier niet verplicht, maar is het een optie voor de eindverkoper.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)

N° 4 DE MMES VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS
ET M. FREILICH

Art. 23

Remplacer les mots “1er janvier 2022” par les mots “1er juin 2022”.

JUSTIFICATION

Le projet de loi prévoit que la loi entre en vigueur le 1er janvier 2022. Pour éviter une application rétroactive celle-ci, la date du 1er janvier 2022 est remplacée par une date ultérieure, à savoir le 1er juin 2022. Les conséquences (organisationnelles) sur les entreprises ne doivent pas être sous-estimées. Par conséquent, nous accordons aux entreprises quelques mois supplémentaires pour s'adapter à la nouvelle réglementation.

En outre, s'agissant de l'article 23, il y a lieu de mentionner que nous estimons qu'il est important, pour des raisons de clarté et de sécurité juridique, que la loi d'exception relative aux contrats de vente d'animaux vivants entre en vigueur en même temps que le projet de loi à l'examen. Idéalement, l'article 23 pourrait dès lors être supprimé.

Nr. 4 VAN DE DAMES VAN BOSSUYT EN
HOUTMEYERS EN DE HEER FREILICH

Art. 23

De woorden “1 januari 2022” vervangen door de woorden “1 juni 2022”.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp bepaalt dat deze wet in werking treedt op 1 januari 2022. Om een retroactieve toepassing van de wet te vermijden, wordt de datum 1 januari 2022 vervangen door een latere datum, namelijk 1 juni 2022. De (organisatorische) impact op ondernemingen mag niet worden onderschat, daarom geven we ondernemingen enkele maanden de tijd om zich aan te passen aan de nieuwe regelgeving.

Daarnaast, wat artikel 23 betreft, dient te worden vermeld dat het voor ons belangrijk is dat de uitzonderingswet voor overeenkomsten betreffende de verkoop van levende dieren samen met dit wetsontwerp in werking treedt omwille van de duidelijkheid en rechtszekerheid. Idealiter zou artikel 23 dan ook kunnen worden geschrapt.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)

N° 5 DE MMES **VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS**
ET DE M. **FREILICH**

Art. 25

**Remplacer les mots “1er janvier 2022” par les mots
“1er juin 2022”.**

JUSTIFICATION

Voir la justification de l’amendement n° 4.

Nr. 5 VAN DE DAMES **VAN BOSSUYT EN**
HOUTMEYERS EN DE HEER **FREILICH**

Art. 25

**De woorden “1 januari 2022” vervangen door de
woorden “1 juni 2022”.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 4.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)

N° 6 DE MMES **VAN BOSSUYT ET HOUTMEYERS**
ET DE M. **FREILICH**

Art. 26

**Remplacer les mots “1er janvier 2022” par les mots
“1er juin 2022”.**

JUSTIFICATION

Voir la justification de l’amendement n° 4

Nr. 6 VAN DE DAMES **VAN BOSSUYT EN**
HOUTMEYERS EN DE HEER **FREILICH**

Art. 26

**De woorden “1 januari 2022” vervangen door de
woorden “1 juni 2022”.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 4.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Michael FREILICH (N-VA)